

Forslag

til

Lov om ændringer i borgerlig straffelov.

(Ungdomsfængsel, betingede domme m. v.).

Fremsat den 1. februar 1961 af *justitsministeren*.

§ 1.

I borgerlig straffelov, jfr. lovbekendtgørelse nr. 215 af 24. juni 1939, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 1, udgår „30“.

2. § 17, stk. 2 og 3, affattes således:

„Stk. 2. Finder retten, at tiltalte er egnet til påvirkning gennem straf, kan den bestemme, at frihedsstraf skal udstås i en for sådanne personer indrettet anstalt eller anstaltsafdeling. Denne bestemmelse kan ændres af fængselsnævnet, såfremt det under straffens udståelse findes formålstjenligt.

Stk. 3. Såfremt en person, der ved dommen er fundet omfattet af stk. 1, er idømt frihedsstraf, og det under straffens udståelse skønnes, at en fortsættelse af denne vil være unyttig eller vil medføre fare for alvorlig forværrelse af den dømtes tilstand, bliver sagen efter bestemmelse af justitsministeren på ny at indbringe for den ret, som i sidste instans har påkendt sagen. Denne afgør ved kendelse, om straffuldbyrdelsen skal fortsættes eller afbrydes.“

3. 5te kapitel ophæves.

4. I § 37 ændres stk. 1 og 2 til stk. 2 og 3, og som nyt stk. 1 indsættes:

„Fanger, der på grund af psykisk afvigelse viser sig uegnede til ophold i almindeligt fængsel, kan efter indstilling af anstaltens styrelse af fængselsnævnet midlertidigt eller for resten af straffetiden overflyttes til en anstalt eller anstaltsafdeling som omhandlet i § 17, stk. 2.“

5. § 39 affattes således:

„Overtræder den prøveløsladte de fastsatte vilkår, afgør justitsministeren, om genindsættelse skal ske. Finder genindsættelse sted, fuldbyrdes den resterende del af straffen som en ny straf. Skal den pågældende udstå anden fængselsstraf, sammenlægges denne med reststraffen.“

6. §§ 41-43 affattes således:

„§ 41.

Stk. 1. Såfremt det må anses for formålstjenligt, kan en person mellem 15 og 21 år idømmes ungdomsfængsel i stedet for fængselsstraf. Når særlige grunde taler derfor, kan en person mellem 21 og 23 år idømmes ungdomsfængsel.

Stk. 2. Ved fuldbyrdelsen, der sker i særlige anstalter, lægges vægt på den unges sociale og karaktermæssige udvikling gennem arbejds træning, oplæring og undervisning.

Stk. 3. Når ganske særlige hensyn gør det formålstjenligt, kan den dømte anbringes til behandling eller oplæring uden for ungdomsfængslet. Nærmere regler herom fastsættes af justitsministeren.

Stk. 4. Såfremt den dømte under fuldbyrdelsen viser sig så psykisk afvigende, at han er uegnet til behandling i ungdomsfængsel, kan fængselsnævnet bestemme, at han skal overføres til en anstalt eller anstaltsafdeling som omhandlet i § 17, stk. 2. Fængselsnævnet kan træffe bestemmelse om den dømtes genanbringelse i ungdomsfængsel, når han anses for egnet dertil.